

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag fremsættes under Henvisning til det Udkast til Lovforslag, som er indeholdt i den af Kommissionen angaaende Lægers Retsstilling den 1. Juli 1931 afgivne Betænkning.

Ministeriet har i Hovedsagen kunnet tiltræde de af Kommissionen eller dens Flertal fremsatte Forslag, og de nedenstaaende Bemærkninger svarer ganske til de Motiver, hvormed Kommissionen eller dens Flertal ledsagede Forslagene, idet der paa de enkelte Punkter hvor Ministeriet har fulgt et af Kommissionens Mindretal eller iøvrigt foretaget Ændringer er redegjort herfor.

Angaaende de forskellige Særstandpunkter, der i Kommissionen er indtaget, saavel som angaaende en mere almindelig Gennemgang af den til Grund for Forslaget liggende historiske Udvikling paa dette Omraade henvises iøvrigt til Kommissionens Betænkning, der er omdelt til Rigsdagens Medlemmer.

Til § 1.

Ret til at udøve Virksomhed som Læge her i Landet har efter de nugældende Retsregler enhver Person, der har dansk Indfødsret, og som har bestaaet den lægevidenskabelige Embedseksamen ved Københavns Universitet, jfr. Forordning af 4. December 1672, sammenholdt med Plakat af 30. Januar 1838 §§ 1 og 7. Angaaende Udlændinges Ret til at udøve Lægegerning i Danmark henvises til Bemærkningerne til § 3, Stk. 2 og 3. Naar en Person har bestaaet den lægevidenskabelige Embedseksamen, aflægger han overfor Universitetet en ved Kancelliskrivelse af 15. August 1815 fastsat højtidelig Forsikring om at ville anvende sine Kundskaber paa rette Maade til Samfundets Gavn, det saakaldte Lægeløfte.

Kandidaten er herefter berettiget til at praktisere som Læge, og der meddeles ham af Universitetet »*testimonium practi-candi*«.

Der stilles saaledes efter den nuværende Retstilstand — udover lægevidenskabelig Eksamen — ikke særlige Krav til den, der ønsker at være Læge, hverken om praktisk Uddannelse efter Eksamen eller personlige Krav, saasom hæderlig Vandel o. lign. Om Adgangen til at fratage en Person jus practicandi henvises til Bemærkningerne til § 5.

Som det nærmere fremgaar af Bemærkningerne til § 2, maa det anses for paakrævet, at der — for at skabe den størst mulige Sikkerhed for, at Personer, som autoriseres til at praktisere som Læger, er fuldt ud egnede dertil saavel i Henseende til lægelig Indsigt og Kunnen som til almindelige borgerlige Kvalifikationer — stilles noget videregaaende Krav end hidtil for at opnaa Tilladelse til at udøve Lægegerning og betegne sig som Læge.

Da man saaledes ikke fremtidig vil faa Adgang til at udøve Lægegerning alene ved at bestaa den lægevidenskabelige Eksamen, har man anset det for rettest, at der som et Udtryk for, at det er konstateret, at paagældende opfylder de Krav, Samfundet mener at burde stille til Lægen, meddeles ham en særlig Autorisation som Læge. Meddelelsen af saadan Autorisation henlægges naturligt til Sundhedsstyrelsen, til hvilken Tilsynet med de praktiserende Læger og den offentlige Sundhedspleje i det hele er henlagt, jfr. Lov Nr. 111 af 30. April 1909 om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse, og til hvilken ligeledes er henlagt Meddelelse af Anerkendelse af Ret til at udøve Tandlægevirksomhed.

Nægter Sundhedsstyrelsen at meddele en Person Autorisation som Læge, kan dens Afgørelse indankes for Indenrigsministeren, men Spørgsmaalet om, hvorvidt en Person opfylder Betingelserne for at blive autoriseret som Læge, vil endvidere kunne indbringes for Domstolene paa samme Maade som Spørgsmaalet om at opnaa en Næringsret.

Til § 2.

§ 2 indeholder de materielle Regler om, hvilke Betingelser en Person skal opfylde for at opnaa Anerkendelse som Læge.

Med Hensyn til de foreslaaede Betingelser bemærkes følgende:

1. Lægevidenskabelig Eksamen.

Ligesom hidtil maa det kræves, at kun Personer, der har gennemgaaet den Uddannelse i Lægevidenskaben, som Samfundet har anordnet paa videnskabelig Basis, kan blive Læger. Den almindelige Regel maa derfor være, at kun den, der har bestaaet dansk lægevidenskabelig Embedseksamen, kan faa Autorisation som Læge.